

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Magyar Ágota ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Takács Margit jogtanácsos által képviselt Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (Budapest, Mészáros u. 58/A.) alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fejér Megyei Bíróság 2006. szeptember 13. napján meghozott K.21.715/2006/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fejér Megyei Bíróság K.21.715/2006/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékhivatal felhívására - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a Fejér Megyei Bíróság hatályon kívül helyező ítélete folytán megismételt eljárásban hozott határozatával a felperes által üzemeltetett, helyrajzi számú ingatlanon lévő tőrendszert környezetvédelmi működési engedélyének megszerzésére irányuló kérelmét a felülvizsgálat dokumentációjának tartalmi követelményeiről szóló 12/1996. (VII.7.) KTM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. számú mellékletének 1.3. pontja, 2. és 5. pontjai alapján elutasította és egyidejűleg a tevékenység folytatását megtiltotta.

A felperes fellebbezése folytán az alperes a 2006. február 15-én meghozott 14/155/5/2005. számú határozatával helybenhagyta az

elsőfokú közigazgatási határozatot az 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 79. §-ának /1/ bekezdése alapján. Határozata indokolásában megállapította, hogy a teljes körű környezetvédelmi felülvizsgálati dokumentáció - többszöri kiegészítésekkel - sem elégíti ki a környezetvédelmi felülvizsgálat végzéséhez szükséges szakmai feltételekről és feljogosítás módjáról, valamint a felülvizsgálat dokumentációjának tartalmi követelményeiről szóló R. előírásait, különösen a 2. számú melléklet 5. pontjában foglalt követelményt, mely szerint ha az engedély nélküli tevékenységet új telepítési helyen valósították meg, akkor ismertetni kell a telepítés helyén az ökológiai viszonyokban és a tájban valószínűsíthető vagy bizonyítható változásokat, és az esetleges káros hatások ellensúlyozására bevezetett intézkedéseket. A felülvizsgálati dokumentáció az országos jelentőségű védett területen történt, az engedély nélküli beavatkozás környezetre gyakorolt hatását, az ökológiai viszonyokban bekövetkezett változásokat - hiánypótlásra történt felszólítás ellenére - nem mutatta be. A kirendelt szakértő csupán azt a kérdést vizsgálta, hogy az engedély nélkül megvalósított létesítmények tájvédelmi szempontból megfelelőek-e. A Veszprém Megyei Földhivatal másodfokú szakhatósági állásfoglalásában fenntartotta a Tapolcai Körzeti Földhivatal állásfoglalásában foglaltakat; a felperes a tulajdonában álló ingatlanon földhivatali engedély hiányában használt fel termőföldet más célra, az 1994. évi LV. törvény 46. §-a alapján ezért rendelte el a földhivatal az eredeti állapot helyreállítását.

A felperes keresetében kérte a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú közigazgatási szerv új eljárásra kötelezését.

A megyei bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. A megyei bíróság álláspontja szerint a felperes által becsatolt teljes körű környezetvédelmi felülvizsgálati dokumentáció az R. 2. számú mellékletének 5. pontjában foglalt követelményeknek nem felel meg. Sem az eredeti 2002. évi dokumentáció, sem pedig a 2005. január 4-én benyújtott dokumentáció nem ismerteti a telepítés helyén az ökológiai viszonyokban és a tájban valószínűsíthető, vagy bizonyítható változásokat. A Fejér Megyei Bíróság a Kp. 21.545/2003. számú eljárásában tájvédelmi szakértői véleményt szerzett be, ez azonban az ökológiai viszonyokban valószínűsíthető vagy bizonyítható változásokra nem vonatkozik. A teljes körű környezetvédelmi felülvizsgálati dokumentáció tartalmának valamennyi jogszabályban, így a Balaton kiemelt üdülőkörzet területrendezési tervének elfogadásáról szóló 2000. évi CXII. törvény 26. §-ának /1/ bekezdésében előírt követelményeknek is eleget kell tennie. A beruházás jellegére és helyére is tekintettel különösen fontos az ökológiai viszonyokat érintő változások felmérése, prognosztizálása.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és kereseti kérelmének megfelelő határozat meghozatalát. Előadta, hogy a felülvizsgálati dokumentáció 3.6. pontja ismerteti az ökológiai viszonyokban bekövetkezett változást, rögzítve azt, hogy az élővilág károsodásáról nem lehet beszélni. A felülvizsgálati dokumentáció ezért megfelel az R. 2. számú mellékletének 5. pontjában foglalt követelménynek.

A megyei bíróság megsértette az 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 73. §-ának /3/ bekezdését is, mert a Fejér Megyei Bíróság Kp. 21.545/2003/16. számú ítéletének indokolásában egyebekben azt az iránymutatást adta, hogy a szakhatóságok újabb megkeresésére a megismételt eljárásában nincs szükség, ennek ellenére az alperes ismételten megkereste a szakhatóságokat és elutasító döntését részben ezekre alapította.

Felülvizsgálati kérelmében kifogásolta továbbá a felperes azt is, hogy a Veszprém Megyei Földhivatal nemleges szakhatósági állásfoglalását olyan körülményre alapította - az eredeti állapotba való helyreállítás alól felmentést kért - amelynek jogerős elbírálására az általa indított közigazgatási perben még nem került sor.

Végül sérelmezte a felperes, hogy az ügyben a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatósága szakvéleményt adott, szakértőként járt el. A szakértő kirendeléséről nem értesítették, a szakértői véleményt részére nem küldték meg, a szakvéleményről csak a bírósági eljárás során értesült. A Nemzeti Park Igazgatósága a 341/2004.(XII.22.) Korm.rendelet 21. §-a értelmében szakértőként működött közre, szakértői véleményt adott ki, így az alperes eljárása sértette az Áe. 32. §-ának /2/ és /3/ bekezdését.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Előadta, hogy a felperes által benyújtott dokumentáció nem felelt meg az R. 2. számú melléklete 3.6. pontjában előírt követelményeknek, vagyis nem mutatta be a tevékenység ökológiai hatásait. Álláspontja szerint nem sértette meg az Áe. 73. § /3/ bekezdését, a bíróság iránymutatásának megfelelően járt el, az Áe. 20. §-a kötelezően előírja a szakhatóságok megkeresését a döntés előtt. Tekintettel a megváltoztatott körülményekre, akkor követett volna jogszabálysértést, ha nem keresi meg újból a szakhatóságokat. A Tapolcai Körzeti Földhivatal és a felettes szakhatósága azonos tartalmú állásfoglalást adott, az első eljárásban sem járult hozzá az engedély kiadásához.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Rendelet 2. számú mellékletének 5. pontja - egyebek mellett - előírja, ha az engedély nélküli tevékenységet új telepítési helyen valósították meg, akkor ismertetni kell a telepítés helyén az ökológiai viszonyokban és a tájban valószínűsíthető vagy bizonyítható változásokat, és az esetleges káros hatások ellensúlyozására bevezetett intézkedéseket.

A Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésre álló peradatok alapján megállapította, hogy az alperesi hatóságok az R. idézett előírásának alkalmazásával törvényes határozatot hoztak a felperes környezetvédelmi működési engedély megadása iránti kérelmének elutasításáról, mert a teljes körű környezetvédelmi felülvizsgálati dokumentáció nem tartalmazza a rendelet mellékletében előírt kötelező tartalmi elemeket.

Amint azt a megyei bíróság is megállapította ítélete indokolásában, sem a 2002. évi, sem a megismételt eljárásban hiánypótlás keretében 2005. évben benyújtott felperesi dokumentáció nem ismerteti a telepítés helyén az ökológiai viszonyokban és a tájban valószínűsíthető vagy bizonyítható változásokat; mindkét felülvizsgálati dokumentáció „összefoglaló értékelés, javaslatok” című 5. pontja szó szerint egyező.

Nem felel meg a felülvizsgálati dokumentáció a rendelet melléklete további vonatkozó rendelkezéseinek, illetőleg a 2000. évi CXII. törvény 26. § /1/ bekezdésében b/ és c/ pontjában foglaltaknak sem.

A felperes azzal az állításával, hogy a felülvizsgálati dokumentáció megfelel az előírásoknak, részben a bizonyítékok Pp. 206. §-ának /1/ bekezdése szerinti szabad mérlegelését is vitatta felülvizsgálati kérelmében.

Ezzel összefüggésben a Legfelsőbb Bíróság rámutat arra, hogy a Pp. 270. §-ának /2/ bekezdése értelmében a Legfelsőbb Bíróságtól jogszabálysértésre alapítottan lehet a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérni. Anyagi jogi és eljárási szabályok megsértése egyaránt alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, azonban ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani. Ha tehát a bírósági ítélet tényállása iratellenesen került megállapításra, okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor az eljárási szabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg ugyanakkor jogszabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem - mint a perbeli esetben is - a bizonyítékok szabad mérlegelését is támadja.

A Legfelsőbb Bíróság jelen ügyben olyan eljárási szabálysértést nem észlelt, amely a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését

indokolná; a megyei bíróság a bizonyítékok helyes mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felülvizsgálati dokumentáció nem felel meg a rendelet előírásainak.

A Legfelsőbb Bíróság nem találta alaposnak a felperes eljárési jogszabálysértésekre történő hivatkozásait sem:

Az alperes nem sértette eljárásával az Áe. 73. §-ának /3/ bekezdését; azzal, hogy az Áe. 20. §-ának értelmében a megismételt eljárásban megkereste az érintett szakhatóságokat, nem hagyta figyelmen kívül a megyei bíróság Kp.21.545/2003/16. számú ítéletében adott iránymutatását.

A szakhatóságok a megismételt eljárásban is hozzájárultak az engedély megadásához, azonban a földhivatalok mind az alapeljárásban, mind az új eljárásban nemleges szakhatósági állásfoglalást adtak az engedély kiadásához.

A Legfelsőbb Bíróság rámutat, hogy a felperes a Ttv. alapján az eredeti állapot helyreállítási kötelezettsége alól az illetékes földhivataltól felmentést kért, ez az eljárás (közigazgatási per van folyamatban), az ebben hozandó döntés nem előkérdése jelen környezetvédelmi hatósági ügy elbírálásának. Az alperesi környezetvédelmi hatóságok a rendelkezésre álló bizonyítékok, illetőleg a megállapított tényállás alapján a környezetvédelmi jogszabályok alkalmazásával önállóan határoznak a környezetvédelmi működési engedély kiadásáról akkor is, ha a földügyi hatóság a perbeli ingatlan más célú hasznosításának folytatásához hozzájárul.

Végül a Legfelsőbb Bíróság megállapította azt is, hogy a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatósága valóban szakértőként közreműködött a közigazgatási eljárásban, és a hatóság ezzel összefüggő eljárása nem mindenben felelt meg az Áe. 32. §-ában előírtaknak. Ez az eljárási szabálysértés azonban a döntés érdemére nem hatott ki, ezért nem szolgálhat alapul a határozat hatályon kívül helyezésére sem (a Legfelsőbb Bíróság KK. 31. számú állásfoglalása).

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a Legfelsőbb Bíróság az alperes felülvizsgálati eljárási perköltségének a megfizetésére.

A felperes illetékfizetési kötelezettsége az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdésén alapszik.

Budapest, 2007. szeptember 25.

**Dr. Kozma György sk. tanácselnök, Dr.Kárpáti Zoltán sk. előadó
bíró, Dr.Kovács Ákos sk. bíró**

A kiadmány hiteléül

bírósági írnok